

Èxits i fracassos de la revolució anarquista

Lluís Bonada

Xavier Diez diu que la revolució anarquista del 1936, que va consistir a capgirar les bases del poder, igualar sous i categories, i col·lectivitzar empreses i autogestionar-les, a més de generar “una por terrible en les classes propietàries”, evidencia “que es pot prescindir d'aquesta classe com a grup.” Com a exemple dels beneficis de la revolució, diu tot seguit, “alguns empresaris, quan recuperen les fàbriques el 1939, descobreixen astorats que una bona part està en millors condicions materials i organitzatives que quan les havien abandonat a corre-cuita, la qual cosa qüestiona íntimament la creença sobre la ‘naturalitat’ de la divisió social del treball o de l'estatus empresarial”.

La llegenda dels beneficis de la col·lectivització i l'autogestió –cal parlar de llegenda perquè no és un fet ni

L'anarquisme, fet diferencial català

XAVIER DIEZ

Virus Editorial. Barcelona, 2013.
120 pàgines / 9 euros

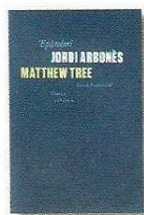
Xavier Diez

estudiat com cal ni demostrat, i en tot cas s'hauria donat en molt poques ocasions— neix dels casos que els fabricants es troben amb els magatzems força plens, tant de matèria primera com elaborada, perquè la comercialització dels productes estava asfixiada per la guerra, amb un mercat, el republicà, molt més reduït del que hi havia abans, i amb força dificultats per a exportar.

Però del que afirma l'apologeta de l'anarquisme es desprèn que la revolució no va ser prou reeixida. Quan diu que alguns empresaris van recuperar les seves fàbriques el 1939, constata que els anarquistes no van fer la seva feina a fons. És comprensible, hi havia molta roba bruta per netejar, i no donaven l'abast. Ja van eliminar tots els industrials i religiosos –de capellans i monges a seminaristes— que van enxampar, a més de propietaris i polítics de la Lliga, de la CEDA i carlistes, però n'hi va haver molts que van aconseguir amagar-se o fugir, fos a l'estranger o a la zona nacional.

Per cert, quan l'apologeta de l'anarquisme parla de la por terrible de les classes propietàries, aquell 1936, era només la por de les col·lectivitzacions?

Epistolari entre dos admiradors de Henry Miller

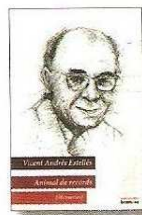
Epistolari Jordi Arbonès & Matthew Tree

JOSEFINA CABALL (ED.)

Punctum. Lleida, 2013.
178 pàgines / 14 euros

Epistolari entre el prolífic traductor i assagista Jordi Arbonès i el polifacètic escriptor català d'origen anglès Matthew Tree, que es van conèixer el 1990 durant la presentació que el primer va fer a Barcelona del seu assaig *Henry Miller*. L'admiració compartida per l'autor americà va inspirar un intercanvi epistolar que ben aviat es va transformar en una relació d'amistat sincera i constant truncada per la mort de Jordi Arbonès, el 6 d'octubre de 2001.

Les memòries d'Andrés Estellés, en un volum

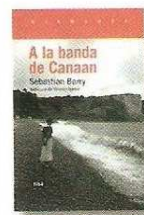
Animal de records

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

Edicions Bromera. Alzira, 2013.
270 pàgines / 19,95 euros

El volum recull tres obres de caràcter autobiogràfic: *Quadern de Bonaire* (1985), *Tractat de les maduixes* (1985) i *La parra boja* (1987). Amb un estil viu i ple de colors, Estellés parla dels seus viatges, de lectures que el van marcar, de personatges a qui va conèixer, com Ovidi Montllor i Espriu, però també dels seus problemes de salut, de la fresca quotidianitat familiar, dels dies viscuts al col·legi del Salvador i dels berenars infantils de pa amb oli i sucre.

El drama d'una vida irlandesa del segle XX

A la banda de Canaan

SEBASTIAN BARRY

Traducció de Yannick Garcia
Edicions de 1984. Barcelona, 2013.
254 pàgines / 19 euros

Que la vida es tanca com un cercle, ho sap bé la Lilly Bere. El dolor que la Lilly sent per la pèrdua del seu nét podria ser el mateix que va sentir quan va haver de fugir de Dublín cap als Estats Units, sota l'ombra de la condemna de l'Exèrcit Republicà Irlandès, o quan les guerres van començar a arrabassar-li tots els qui ella estimava. El destí de la Lilly Bere es veu inexorablement lligat als conflictes i les desgràcies que sacsegen el segle XX de dalt a baix.